

זכרון תורת משה

אכסניה לתורה וחסידות

י"ל ע"י חבורת האברכים שע"י מרכז מוסדות לעלוב
מיסודו של כ"ק מרן רביה"ק צוקללה"ה זיע"א
בנשיאות כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א
רבי עקיבא 65 בני ברק

פרשת שמעוני - פרה

כ' אדר ב' תשע"א

גליון תק"י

זמני כניסת ויציאת השבת

ר"ת	מוצ"ש	הדה"נ	בני ברק
7:09	6:33	5:33	
7:11	6:31	5:18	ירושלים
8:26	8:14	6:55	באר אפרק

דברי תורה

ממורינו הגה"צ אב"ד דקהילתנו שליט"א

קרב אל המזבח (ט, ז)

ברש"י, שהיה אהרון בוש וירא לנשת, אמר לו משה למה אתה בוש, לכך נבחרת, ע"כ. י"ל עפימ"ש בסה"ק נושם אלימלך (י"ד כ"א אדר) בפרשתנו ע"פ"ש וישא אהרון את ידיו וגו' וירד מעשות החטאת, שתשוקת הצדיק אל העם להטיב להם ויברכם וירד מעשות החטאת וכו' פי עי"י ירד ממדריגתו וכו' ועי"י תשוקתו היה יורד ממדריגתו האלו קצת, ע"כ.

ואולי יש לרמז עפ"י דברי הנו"א הנ"ל מ"ש הקב"ה למשה כשחטאו ישראל בעגל, לך רד, וכתב ברש"י, רד מגדולתך, דרמו לו הקב"ה למשה שאם הוא רוצה שהיא לישראל תיקן על חטאם אי העצה היא רד מגדולתך, שירד ממדריגתו ויבא לקראת העם, ובכן יהיה להם אפשרות לחזור בתשובה על חטאם, כשמשנה יהיה ביניהם וקרבן אליהם, ויותר מזה כתוב בנושם אלימלך (נשא ד"ה ולבני קהת) וזלה"ק, כי מי שרוצה לעשות איזה טובה לחבירו אינו יכול לעשות לו הטובה בשלימות כי אם על ידי שידבק עמו באחדות גמור, ואם כן הצדיק צריך לדבק עצמו בכל ישראל כדי להטיב להם, ואיך הוא עושה עם הבעל עבירה חלילה, הלא אף שהוא בעל עבירה אף על פי כן צריך להשפעה ולחיות ואיך יתקשר הצדיק עמו, לזה אמרה הגמרא גדולה עבירה לשמה, שהצדיק עושה גם כן איזה עבירה אלא שהיא לשמה, ועל ידי זה יכול להתקשר עם הבעל עבירה גם כן ויטיב לו גם כן, עכ"ל.

ועי"י י"ל מה דמתאמר בשם צדיקים כשראה משה את מעשה העגל שעשו ישראל שיבר את הלוחות, שכשראה את ישראל במצבם השפל, אמר לעצמו מוטב שהיה עם ישראל במצבם ולא אהיה לעצמי במצבם, וכמאמר העולם מוטב להיות עם ישראל יחד בגיהנום ולא להיות לבד בגן עדן, וי"ל הדכוונה במאמר זה היא שכדי שהצדיק יוכל להוציא את ישראל משפלותם ולעורר רחמים עליהם להביאם לידי תשובה ויר"ש, צריך שיהיה לו שייכות עמהם ועם חסרונותיהם, וכמ"ש הרה"ק רבי דוב בער מלעווי זיע"א (בן הרה"ק מרוזין זיע"א, בספר נר ישראל רוזין, פ"י תשא) דכוונת משה בשברו את הלוחות היה, כי הצדיק שרוצה לעשות טובה לבר ישראל שחטא צריך הוא לעצמו לרדת ולהשפיל לאותה המדריגה הנמוכה שירד לשם החטא בכדי להעלות הניצוה"ק, ולכן משה בראותו את מצבם של כלל ישראל איך שירדו למדריגה שפילה כזו, לא היה לו ברירה אחרת להעלותם כי אם שירד אף הוא למדריגה הזאת, ולכן עשה מעשה שהוציא כעין מעשיהם והוא שביטת

המשך בעמ"ב

שיחת קודש

מפ"ק כ"ק מרן אדמו"ר עט"י שליט"א

יומא דהילולא דהרה"ק רבי אלימלך מלוי' ענסק זי"ע - ב"א אדר תשס"ט - ארה"ב ***

חלק ב' - המשך מגילוי כי תשא כ"א אדר"א

אבל ירחם המרחם ישמור המרחם עלי ועכ"י, דווקא כשאנו כ"כ רחוקים ממדריגתם, ולכן אנו צריכים ללמוד מהם עכ"פ בפשטות ולהיות שטייגען כדי שנבוא מאלו שמיעת המעשים שלהם להתעוררות לתשובה, וממילא לכן כשמדברים ומשוחחים מאלו הצדיקי אמת קדושים וטהורים אז צריכים לשוב לפחות בפשטות בתשובה ויר"ש ומידות טובות ולהוסיף ככולם כמה שאפשר.

ואף גם זאת שאצל הר"א זי"ע אהבת ישראל שלו היתה גדולה ונשגבה, וכמו שמוספר: שפעם הנחית עליו שונא אחד מכה נאמנה וסטר לו על פניו ובכל זאת נענה לעומתו תיכף ר"א שיידע אמר לו ר"א שלא פעל שום מאום במכתו עליו ושנאתו אליו, כי עם הכל ואחרי כל אלה ג"כ עדיין אהבת ישראל שלו אליו נותרה בעינה וכרום דרגתה מקודם שהוא יאהב אותו כסדר ועדיין כמו לפני? הוא האוהב האמיתי שלו. ובכלל הוא היה אוהב ישראל האמיתי ואין לנו שום השגה באהבת ישראל שלו רק שיש לנו ללמוד מזה א מוסר בפשטות צו שטייגען און לב טוב וכל העניינים.

יש מאמר שאומרים שאצל הרבי ר"א תמיד בכל יום שישי ערש"ק מאחר חצות לא היה שייך שם במציאות לבשל או להכין דבר מה, כי היה צריך להיות הכל מוכן לכי שבת כבר לפני חצות היום, ולכן לא היו יכולים להכין כלום או לעשות מלאכה מאחר חצות לפי שכן היה במציאות שאם היו מבשלים דבר מה או מחזיקים איזה סיר לבישול היה הכל נופל מהיד ולא היה שייך לעשות שום מלאכה בביתו של ר"א, מחמת ההארות והיראת שמים של ש"ק שהיו אצלו זי"ע בכזה גילוי גדול בכל ביתו ולכל אלו הנמצאים שם כבר מחצות היום של ערש"ק ולכן מכוח זה גם היה רגיל שם תמיד בערש"ק שהיו המשרתות מבקשות סליחה אשה לחברתה אפילו שלא העלו בדעתם לעשות כן מעולם באמצע השבוע, ורק אז בערש"ק היו מפיסות אחד לשני וזהו מכוח אור התשובה ויר"ש שהופיעו בביתו של הרבי ר"א מכח הש"ק המתקרבת ובאה והיה אצלו אז בחי' יום כיפור שלכן פייסו המשרתות זא"ז ככל ישראל לפני יוה"כ וזה היה נמשך שם עד כניסת שבת, ואחר שהדליקו הנרות נעשה בחי' של אהבה לכלל ולפרט.

גם אומרים בשם הרה"ק מרוזין שאמר על הרבי ר"א שעוד ד' מאות שנה קודם לידתו של הר"א זי"ע כבר אז השפיעו כבר משמאי לכל ישראל השפעות ושפע רב גדול כ"כ הכל בשביל ולכבוד נשמתו של הרבי ר"א שעתידה לירד ולהשפיע כמ"ס לעולם, וממילא שאם

המשך בעמ"ב

עוד מעשה פלא מסופר אצל הרבי רבי אלימלך זי"ע בילד שלא נתגדל גופו עדיין ואפי' שהגיע כבר לגיל החופה עדיין היה גובהו כגובה של ילד קטן שלא גדל ואינו מקבל גובה הראוי, והנה אביו של זה הילד ששמע מהרבי ר"א זי"ע נסע אליו עם בנו וסיפר באוזנו שבנו לא מקבל גובה ונשאר נמוך כילד פעוט, וכששמע זאת ר"א הניח ידיו הק' על ראש הילד ולגודל הפלא שתוך כדי כך שידיו הק' על ראש הילד התחיל זה הילד לגבוה עוד ועוד עד שגבה כבר בגובה המתאים וראוי לגילו, אז צעק האב להר"א שיפסיק מלהניח ידיו עוד על ראש הילד בכדי שלא יגבה יותר מהראוי וישאר ח"ו בצורה משונה, הסכים עמו רבינו ואמר לו גענוג גענוג וכך נתגדל כאחד האדם וככל שאר בני גילו.

הרבי הק' מקונויץ שנמנה על תלמידיו הקדושים כנ"ל, אמר פעם עי"ע שהוא אינו יכול לעשות ולפעול את גודל אהבת ה' עד כלות הנפש שההייליגע זיסע ר"א פעל ועשה. וכן מספרים תלמידיו הק' שכשהיה רבם הק' הר"א זי"ע מתבונן בדביקות ה' אז היו יכולים לראות בחוש איך שכל איבריו מרטטים ורועדים זה עם זה ואינם מוצאים את מנוחת מקומם, וכן מוסיפין על זה ומספרים עוד שידוע שיש באדם גיד מסויים אַדְעִיר שמקומו מתחת לאוזן שלא פועל בו שום רושם של פחד של האדם זולת הפחד של יום ועת הפטירה, ועכ"ז אצל הרבי ר"א זיעועכ"י אויף אייביג שבהתדבקו לבוכ"ע בעת שהיה עושה קידוש ש"ק ומקדש על היין הי"ל אז כזו תוקף ירא"ש שאפי' גם אדער גיד זה היה רועד ומרטט.

וזולת זה נמי הוא היה כולו פחד ויר"ש בכל המעט לעת ואין לנו שום השגה בו ובמדריגתו הרמים ועכ"ז זה ראו תמיד בחוש שכשהוא היה מתבונן בדביקות ה' אז לא היה יכול לצמצם את עצמו, ולכן ממילא היו כולם רואים את איבריו המרטטים. וכן מסופר שבאמירת כתר אז בשעה שהיו כולם עסוקים בתפילה בו בזמן הוא היה עסוק בלשחק בשעונו והיה לכאן כדבר של תימה, אבל צדיקים פירשו שהיה הענין משום שאדברא בגלל שהי"ל אז כאלו השגות והארות וירא"ש נוראים היה חושש שלא תצא נשמתו מקרבו מרוב הדביקות, ולכן אז התבונן באיזה דבר גשמי שיהיה לו שם אחיזה בזה העולם ולא יהא כולו דביקות עד כדי מיתה ח"ו, ולכן אז אחז השעון שהוא גשמי בכדי שלא יהיה בטל ומבוטל ונשרף לפני הבור"ע וזה החזירו לעולם הזה כדי שלא יהיה לו כלות הנפש לגמרי.

ואין לנו שום השגה בעבודתו ולא בכלל הצדיקי אמת,

שיחת קודש

המשך מעמ' א'

השפיעו כאלו השפעות מכוחו כבר אז א"כ עאכו"כ כשהיה כבר כאן בזה העולם שבוודאי שנשפע שפע רב של השפעות טובות לכל ישראל בזכות הרבי ר"א מליזענסק, ולכן אכן אלו שיש להם שכל נסעו להתפלל ולבקש על ציונו הק' ל' ההילולא.

השי"ת ירחם שכולנו נפעל שזין אלעם גוט, זכות די הייליגע רבי ר"א מליזענסק יגנו עלינו ועכ"ל אויף אייביג וזכות כל הצדיקי אמות, ה' ירחם שכולנו נשוב בתשובה באמת מאהבה ויעשו כולם אגודה אחת לעשות רצונך בלבב שלם, ויעזור השי"ת וישמור אותנו ממשוהו חמין מפסח אויף תמיד או ממשוהו יצה"ר אויף אייביג, והשי"ת יעזור שבהאי שנה נעלה לרגל לביהמ"ק ונקריב הקרבן פסח בביהמ"ק, ויעזור שכולנו זאלן שטייגען בתורה יר"ש ומידות טובות וגמ"ח והכל בשמחה בטוב לבב מרוב כל עבדו את ה' בשמחה בואו לפניו ברננה.

השי"ת ירחם ויעזור שכל אחד יושע מה שצריך וישמח כל השבורי לב וישמרנו שמירה עליונה בכל מקום שהם אויף א זיסע אופן אויף אייביג

ויתן רפואות שלמות הגוה"נ והבריאות השלימות הגוה"נ, וישפיע עלינו פרנסה בהרחבה גדולה ללא שום עגמת נפש, תורה וגדולה במקום אחד ויתן לכולנו חיי בני ומוזני רויחי ואריכי ויתן רכות שלמות וישועות שלמות ברכה וישועה שלימה ובנין ביהמ"ק שזין יעז אויף א זיסע אופן אויף אייביג.

דברי תורה

המשך מעמ' א'

הלווחות בחרון אף ההוי כעובד וכו' ובכך היה מתקנם כראוי.

ועד"ז ביאר גם הרה"ק רבי יצחק מבאהוש זיע"א דברי המדרש (שמו"ר כי תשא מג ו) ורבי נחמיה אמר בשעה שעשו ישראל אותו מעשה עמד לו משה מפייס את האלקים, אמר רבון העולם עשו לך סיוע ואתה טועם עליהם, העגל הזה שעשו היה מסייעך, אתה מוריה את החמה והוא הלבנה, אתה המוכבים והוא המזלות, אתה מוריד את הטל והוא משיב רוחות, אתה מוריד גשמים והוא מגדל צמחים, אמר הקב"ה משה אף אתה טועה כמותם והלא אין בו ממש, אמר לו א"כ למה אתה טועם על בניך, הוי למה ד' יחרה אפך בעמך, ע"כ. הכוונה בזה שמשנה היה מוכרח לדבר דברים שכאלו נראה ח"ו שהוא ג"כ מאמין בעגל שעשו, ובמה שאמר לו הקב"ה אף אתה טועה כמותם, רמז לו שכבר הגיע למדרגתה השפילה ותוכל לתקנם ולהעלותם, עכ"ל. ועפ"י הדברים הקדושים האלו "ל דבשאת עגל היה סיבה מאת סיבת הסיבות שאהרון הכהן קדוש ד' מבלי כוונה ובשווג יהיה לו חלק במעשה העגל, כדי שע"י כך כשישראל ישוב בתשובה על החטא יתקבל תשובתם ע"י תשובת אהרון שנכלל עם תשובתם, אך באמת לא היה לאהרון הכהן שום חלק בחטא, ולא היה צריך כפרה על מעשיו, ועי' בהת"ס עה"פ קרב אל המזבח שכתב שבאמת אהרון לא היה צריך להביא קרבן עבורו, אלא לסתום פיו של השטן, שע"י שיראה השטן שאהרון מביא קרבן ילמד מזה שהיה לו חלק בחטא, ובכך אין לו כוח לטרוג על ישראל, כי יש תירוץ גדול לישראל בעשיית העגל, שאם אהרון עשאו מדוע לא יעשו הם והוא רבם, עיי"ש.

וכאמור שאהרון היה נקי וטהור מכל שמין ורבב של חטא, וכל מעשהו היה אך ורק למטרה לתיקון ולתועלת תשובת בני ישראל. [וכעת שמחתי לראות כי יסוד הרעיון הזה איתא בסה"ק תפארת שלמה (עה"פ ויאמר משה אל אהרון קרב) וכתב לפרש עפ"י דאיתא (ר"ה פ"ג מ"ח) כל שאינו מחוייב בדבר אינו מוציא את הרבים יד"ח, שכדי שיוכל הצדיק לעורר רחמים על הדור לכפר עליהם צריך שיהא הצדיק בבחינת מחוייב בדבר, ושגם הוא צריך לתשובה על מעשיו, כי אם יהיה הצדיק נקי מכל פשע ועון מעודו, אינו יכול לדון אותם לכף זכות ולבקש עליהם רחמים, ורק כשהוא מחוייב בדבר שגם בו יש בו שום שמין ופגם בדבר זה, אזי יכול להוציא הרבים מידי חובתן

לכפר עליהם, ומיגו דזכי לנפשיה זכי נמי לאחרני, ע"כ, עיי"ש, וכ"א בשפ"א בפרשתנו תרל"ט ד"ה במד' ויהי, עיי"ש בתו"ד, וברוך הוא וברוך שמו שכוונתי לדעת קדושים].

והנה הקמת המשכן והשראת השכינה במשכן היה תיקון לחטא העגל [עי' מ"ש בשפ"א פקודי תרל"ח ד"ה אלה פקודין] וכמ"ש ברש"י (פר פקודי) משכן העדות, עדות לישראל שיותר להם הקב"ה על מעשה העגל שהיה השרה שכינתו ביניהם, ע"כ. ולכן נבחר אהרון להקריב הקרבנות במשכן ולהביא לידי השראת השכינה כי הוא היה לו חלק בדבר בבחינת כל המחוייב בדבר, והוא יכול להוציא בני ישראל ידי חובת מצות תשובה כראוי על צד היותו טוב ומועיל, וזה מה שאמר לו משה למה אהרון בוש מחלקך במעשה העגל, לכן נבחרת, דייקא אתה נבחרת להקריב הקרבנות כי לך היה חלק בדבר, וכל זה היה בכדי שאתה תוציא את בני ישראל ידי חובת תשובה שיתקבלו תשובתם לרצון ולהביא לידי השראת השכינה ולתקן את חטאם.

וי"ל עוד לכך נבחרת, היינו שמה שעשה אהרון במעשה העגל לא היתה מצד בחירתו הוא, אלא שגלגלו מן השמים שיבחר לעשות כך, וזהו נבחרת לשון נפעל. וי"ל שלכן כל ז' ימי המילואים ששימש משה לא שרתה שכינה (רש"י פסוק כ"ג) עד יום השמיני שנכנס אהרון להקריב או שרתה השכינה במשכן, ע"י קרבנותיו ועבודתו, שמשנה לא היה לו שום חלק במעשה העגל ולכן לא היה בבחינת מחוייב בדבר, רק אהרון הוא אשר היה בכוחו להוציא את ישראל ידי חובתם, ולהביא לידי השראת השכינה, ואפשר עוד שמפני כך לא התעסק משה במלאכת המשכן כי אם בצלאל שהיה יודע לצרף אותיות שנבראו בהם שמים וארץ, ואף שברור שגם משה היה יודע הצירוף הזה, מ"מ כיון שלא היה מחוייב בדבר מעשה העגל לא היה לו עסק במלאכת המשכן שהיה התיקון לחטא העגל.

ובזה י"ל בס"ד, שלכן נבחר אהרון ובניו מכהנים לשמש לפני ה' במשכן ולא ישראלים, כי הישראלים שהיו בחטא העגל על אף שהמשכן היה התיקון שלהם על החטא, מ"מ לא היה להם רשות ליכנס למשכן לשמש ולשרת בקודש, שהוא כעין אין קטגור נעשה סניגור, ובהינכנס אפשר שיעורר את מעשה החטא, משא"כ אהרון שכל חלקו במעשה העגל היה רק מלפנים, ורק יען שיהיה לתועלת וטובת ישראל בתשובתם, נסבב שיעשה מה שעשה, לכן זכה אהרון ובניו יעמדו לשרת בקודש ובקודש הקדשים לכפר על עם בני ישראל לפני ה'. (שמיני תש"ע)

שבת פרשת פרה

ויקחו אליך פרה אדומה תמימה אשר אין בה מום אשר לא עליה עול הרמז בכתוב שצריך האדם לקשר עצמו לצדיק והווי ויקחו אליך לקשר עצמו לצדיק פרה כדי שיהיה פרין ורובין בתשובה אדומה בחינת גבורה שיתגבר על היצר הרע, תמימה שהתשובה תהיה תמימה בלי שום פגם וסיג וזה אשר אין בה מום, אשר לא עליה עול שירחיק האדם את עצמו כל כך במרחק מהתאוות ומהעבירות ומעצת היצר הרע שלא יעלה עליו שום עול מהיצר הרע, ויראה להתרחק מעבירות ומעצת היצר הרע כמו מי שמרחיק את עצמו מהדבר שנשכל ונפל לו כבו פגם אחת. (רוחן דאורייתא).

קשה הלא באמת יש לה טעם כדברי ר' משה דרשן משל לכן שפחה כו' כך תבא פרה ותכפר על מעשי העגל. אולם באמת זאת כוונת השטן ואומות העולם בשאלתם הטעם כדי שישבו להם בתשובה בעצמם כמו פיהם הטעם הנ"ל ויעוררו דין ח"ו עליהם בעצמם בהוכרה הלזו. וזו שפירש רש"י לפי שהשטן ואומות העולם מונין את ישראל היינו שעשו בזה ערמה גדולה לומר היינו שרצונם שיאמרו ישראל בעצמם הטעם שלה, ובאחבת ובחמלת הקב"ה את ישראל הוא מזהיר אותם שלא ישיבו דבר מאיזה טעם הוא בא רק חוקה היא ולא ימצאו מקום לקטרג ח"ו ור"ל. (קדושת ילי, דבש השדה).

וכל כלי פתוח אשר אין צמיד פתיל עליו טמא הוא הכונה על מיעוט הדיבור והרחבת הפה שצריך האדם לבלום את פיו ולמעט דיבורו מאד. וזה שאמר וכל כלי פתוח אשר אין צמיד פתיל עליו שלא סגר את פיו למעט את דיבורו טמא הוא. (תפארת שויאל)

ולקח הכהן עץ ארז ואונו אל תוך שריפת הפרה ארז מרמז על גאוה אווה מרמז על דרגת השפלות התחנתה שתי מידות אינן יפות לו ללא ולשתיהן רפה השריפה כשם שאין אדם רשאי להיות בעל גאוה כך אין לו להיות שפל רוח יותר מדי ראוי שילך האדם בדרך הממוצע. (מלי יקר)

מים הזוכה להיות מעין הנובע וגם בור מקוה מים יהיה טהור, ע"כ קדוש יאמר לו. (חתם סופר, דרשות ח"ג תג השבועות)

ואת החסידה (יא, יט) פירש רש"י ז"ל לבנה, ולמה נקרא שמה חסידה, שעושה חסידות עם חברותיה במזונות. וקשה אם כן מדוע אינה טהורה, כיון שעושה חסד עם חברותיה (והלא לרמב"ן ז"ל (פסוק י) העופות הטמאים הם בשביל האכזריות שלהם), ויש לפרש, מפני שאינה עושה חסד עם כולם אלא עם חברותיה בלבד. (החידושי ר"ם)

וכן יש להבין מפני מה העכבר נקרא רשע וכדאי בירושלמי הני עכברי רשיעו נעוהו כד חמין עיבור לא מסתיהו דאכלי אלא קריין לחבריהון דאכלי עמיהון (מובא בתוס' ב"מ מ. ד"ה וי מה איפת לזו לעכברים), והרי החסידה נקראת חסידה מפני שעושה חסד עם חברותיה. ואפשר שהעכבר כאשר יש לו קצת אוכל לבדו ורק כאשר יש לו הרבה קורא גם כן לחבריו, אבל החסידה עושה חסד עם חברותיה אפילו שאין לה אלא מעט, עוד יש לומר כי חסידה זהו עוף, ושכינה שתיקח מההפקר אבל העכבר גונב בעיקר מבית ושהה והוה גול. (אמרי אמת)

ובין החיה הנאכלת ובין החיה אשר לא תאכל (יא, מז) הנה בגמ' א"י (יומא 58) ההיא עוברת דארחא אתו לקמיה דרבי אמר להו יילו לחושו לה דיומא דכיפורי הוא לחושו לה ואילחישא קרי עליה (דמיהו א), במים אצרך בבטן ידעתך וגו' נפק מינה רבי יוחנן ההיא עוברת דארחא... אתו לקמיה דרבי חנינא אמר להו לחושו לה ולא אילחישא קרי עליה (תהילים נח-ד) וזו רשעים מרחם נפק מינה שבתיא אצר פירי, רמז לדבר אם תרצה להבדיל בין הטמא ובין הטהור ולדעת איזה עובר יצא צדיק ואיזה רשע, סימן בידך ובין החיה הנאכלת ובין החיה אשר לא תאכל דהיינו לפי היולדת הקרויה חיה האוכלת ביום הכיפורים אשר יצא בן רשע או היולדת אשר לא תאכל וממנה יצא בן צדיק. (רבי עקיבא אייבג)

תורת אמת

פנינים יקרים על הפרשה

ויקרב את העלה ויעשה כמשפט (ט, טז) הנה אי בספר הישר לר"ת ז"ל שכל המדות הרעות כמו גאות כעס וכדומה יכולין וצריקין להשתמר בהם בקדושה כ"כ. והווי ויקרב את העלה זה מידת גיאות, ויעשה כמשפט לשם ה' שזהו תיקונו האמת. (בני שלשים)

ואת החזיר כי מפרס פרסה וגרה לא יגר (א, י) שמעתי שקדוש א' אמר בדרך צחות ואת החזיר ר"ל מי שחזור אחר המצות כי מפרס פרסה שירין בפרסות רגליו אפי' פרסה אך וגרה הוא מעה כסף לא יגר לא ילמעת טמא הוא, וכמ"ש בתקוני זוה"ק דמי שהוא קמטן וכלי נבל שמוה ולית ליה חלק באלקי ישראל. וכן אמר הקו' מהרה"ש מקאמינקא ז"ל על שוחט אחד שהכיר בו מידת הקמצנות ושוב לא רצה לאכול ממשותו ואמר הטעם כי קמטן נקרא נבל והווי אותיות נבלה ורואי לחוש שניבל בשחיתותו. (אילנא דחיי)

אך מעין ובור מקרה מים יהיה טהור (יא, לו) כי אמרו חז"ל (מילה ו) לאוקמא גירסא סיעתא מן שמיא היא, פירוש, כי יש אדם זרן בטבעו ויש אדם חרף בטבעו. אמנם שיהיו שני המעלות האלו באדם אחד הוא נגד הטבע, על המה מונגדים והכרוך בא מיבשות המוח והחרפיות מליחיות המוח, ע"כ לאוקמא גירסא "סיעתא דשמיא" שהוא נגד הטבע, שיהיה מכניסו לקיום, וגם יהיה מבורר ומלובן בחריפות, מאת ה' היתה זאת, והקב"ה אינו עושה כן אלא לעוסקים לשמה והחרף נקרא מעין הנובע, וענין קיבוץ והכנסת התכונה ביום בשם מקוה מים. והווי אך מעין ובור מקוה

ליקוטים ועבודות נפלאות מפי ספרים וסופרים

פעם נכנס אל רבינו בעל הנועם אלימלך זי"ע יהודי נצרך שנוקק לסכום כסף גדול לצרכי נישואי בתו ובקש ברכה וכשיצא מן הקודש ניגש אליו אדם ובקש לתת בידו את כל הוצאות החתונה השבי' לו החסיד שהוא צריך לשאל תחילה רשות מרבו הק' וכשנכנס אל רבינו אינני מסכים שתקח מאתו. וכשיצא החסיד והשיב לאותו אדם את דברי רבינו נעשה הלה על אתר גל של עצמות החל, אחי"כ הסביר ר"א לאותו חסיד כי אותו איש יהיה חוטא גדול ומכף רגל ועד ראש אין בו מתום וכשראה הס"מ של איש זה אין כבר כל יתלוחת ואחיה בסטרא דקדושה חיש שמא איש זה יתלך מן העולם ולכן דחק בו שילך ויעשה מצוה כל שיהיה כדי שיע"ז ויכל הס"מ ליתקן מחיות דקדושה של המצוה ולכן לא הסכמתי שתקח ממנו כי אין כדאי הדבר שבשל חתונת בתך יאריך אותו רשע ימים ויוסף להציק לבנ"י. (שפי קודש)

בעל האהבה ישראל מאפסא זי"עא סיפר כי בעיר ירוסלאב שלטה פ"א חולי על ילדים קטנים החל וכתבו לנועם אלימלך וזנה להם מי אנכי כי שלחתם אלי האם נביא או נביא אנכי אשר ארע סיבת החולאת רק באשר שכבר פניתם אלי אומר לכם כי תראו מהיום והלאה להשיגה היטב על השוחטים בעירכם ומיד שכרו אנשי העיר איש ת"ח ויר"ש שיעמוד אחורי בית השחיטה לראות מעשיהם.

יום אחד שמע המשיגה כי השוחט הזקן אמר לשרא השוחטים כי עין אנשי העיר צפיות היטב על מעשינו ולכן עלינו לדקק היטב ולא לעשות כמו שעשינו עד עתה וכשמטר המשיגה את דברי השוחט לאנשי העיר נוכחו כולם לדעת כי דבר אלקים אמת בפי רבינו זי"עא והסירו את השוחטים ממשמרתם וחמת המחלה שככה.

כאשר נסתלק ב' הנועם אלימלך יעב המגיד מקוונץ זי"עא בביתו וצחק וכאשר נשאל על כך מאנשי ביתו ענה להם כי כעת הביאו את רבינו לבי"ד של מעלה לזונו על מעשיו ושאלוהו אם למד תורה והשיב לא, שאלוהו אם עסק במעש"ט והשיב לא ואמרו לו אי"כ צריכים לפסוק לך גיהנום ומיד לקחוהו כמה מלאכים והכניסוהו לג"ע והושיבוהו בהיכל הקדוש אשר הוכן בעבורו ולאחר זמן מה אמר רבינו אלימלך בהתפעלות: ראו נא איזה בורא עולם טוב יש לנו דאם כך נראה הגיהנום האידך כבר נראה הגי"ע וכאשר שמעתי את דבריו, סיים המגיד, צחקתי. (זכות אבות)

יתרון האור מהחושך

בעל ה"אהבת ישראל" זי"ע נסע לליז'ענסק להשתטח על הציון הקדוש של האי צדיק. ובה מסופר אודות כך: רבינו ביקר בברלין כאשר עשו ניתוח לבנית. הפצירו בו מקורביו, כי דרך אגב ילך לחוות שם ארמון נהדר להפליא. ולאחר הפצרות מרובות נעתר לבקשתם. בראותו את הארמון פרץ בככי ופיוס, בנוסח של ימי הסליחות, את התפילה: "אזכרה אלקים ואהמיה, בראותי כל עיר על תילה בנויה, ועיר אלקים מושפלת עד שאול תחתיה ובכל זאת אנו לך-ה ועינינו לך-ה".

משם נסע לליז'ענסק להתפלל על ציונו של בעל "נועם אלימלך" זי"ע. בהיותו שם פנה אל אחד ממשמטיו וסח לו: "הבט וראה, ברלין הוא עיר גדולה ולעומתה ליז'ענסק זעירה, אף על פי כן, כמה נעימה, מתוקה ומאירה עיר הזאת וכמה חשוכה העיר ההיא". כאשר שב לביתו סיפר את הסיק, כי בהיותו בברלין הפצירו בו שילך לראות את מבצר המלך והגם שלא נמשך לכך הלך. ובבואו אחי"כ לציון של הרבי ר' אלימלך זי"ע ראה את יתרון האור מן החושך. (קדוש ישראל עמ' ז"ז)

הרבי ר' אלימלך עומד ביומא דהילולא על קברו, ומברך בשתי ידיים את העומדים להתפלל. הרה"ק "תפארת שלמה" זי"ע נסע לליז'ענסק, על ההילולא של הרבי ר' אלימלך זי"ע, ועשה שם סעודות גדולות, ואמר ה"תפארת שלמה" "אנחנו הרמנו כבודו של הרבי ר' אלימלך, שלא ישכחו ממנו".

עוד אמר ה"תפארת שלמה" כי "בהיומא דהילולא" של הרבי ר' אלימלך, עומד הרבי ר' אלימלך על קברו, ומברך בשתי ידיים את הבאים להתפלל על קברו, פעם כשהגיע ה"תפארת שלמה" לליז'ענסק, שאל ה"תפארת שלמה" "מי דר בביתו של הרבי ר' אלימלך", אמרו לו כי דר שם איזה איש פשוט, ציוה ה"תפארת שלמה" לקרוא להאי, וכשהגיע שאל אותו ה"תפארת שלמה", אם צריך לאיזה ישועה? התחיל האי לבכות, ואמר שצריך להיוושע בזרע של קיימא, אמר לו ה"תפארת שלמה" תן לי הבטחה שתצא מביתו של הרבי ר' אלימלך ואז יהיה לך ישועה בעוה"שית,

והאיס הבטיח ויצא, ואחר כך נוסע בזרע של קיימא, וה"תפארת שלמה" עשה ביהמ"ד מביתו של הרבי ר' אלימלך. (אוצר ישראל עמ' זי"ג)

סגולה ליראת שמים
שמעתי בשם הרה"ק מורינו ר' מאיר מפרימישלאן זללה"ה, שאמר: "מי שרוצה שיהיה לו ראת שמים באמת, ילך על ציון של קבר הרבי ר' אלימלך לליז'ענסק, ויתפלל שם ויעשו דבריו פירות". (דברי יצחק, מערכת יראת שמים)

להתעוררות תשובה
כתב הרה"ג ר' יוסף לעווינושטין אבדק"ק סארעצק זצ"ל, חז"ל: הרה"ק ר' מנחם מנדל מרימנוב זי"ע אמר: כי סגולה להתעוררות התשובה, להיות על ציון הרבי ר' אלימלך בליז'ענסק, ביום היראצייט שלו, ונוסעים כמה מאות רבנים וצדיקים, עכ"ל. (עשרת מנחם, אות ק"ז)

שמעתי אומרים בשם הגאון ר' אפרים פישל סופר ז"ל אבי"ד דנאנאש אשר אמר: כי מקובל אצלו, אשר הרבי ר' אלימלך הבטיח את כל מי אשר ילך על ציון קברו, שלא ימות בלי תשובה. (ואהל אלימלך אות רפ"ב)

להגיע לציון נצרך הכנה במכוון
פעם אחד עבר הרה"ק ר' אהרן מבעלזא דרך ליז'ענסק, ושאלו אותו? אם לעצור? וכו' השיב: שיליז'ענסק צריכים לנסוע באופן מיוחד, ולא בדרך אקראי... וכן כאשר נסע להכתיר את אחי הרה"צ ר' שלום הי"ד, לכהן פאר כאבי"ד אפסא, ועבר דרך העיר ליז'ענסק, אמר: "ללכת ולגשת לציון הרבי ר' אלימלך, הלא זקוקים להכנה מיוחדת וייתרה במכוון, עוד טרם יצאה מהבית". (ביתו נאה קודש, עמ' שכ"ח)

"בילדותי שמעתי מפי חסיד נאמן שסיפר לי שהוא היה באותו מעמד, פעם אחת נסע ה"תפארת שלמה" לליז'ענסק להשתטח על קבר הנועם אלימלך זי"ע, ומידי עברו דרך קראקא אמר לאנשי שלומיו בזה"ל:

אם היה כאן מגיד הגאון רבי שלמה קלוגער זצ"ל היה שואל אותי קושיא עיומה, מדוע על קבר הנועם אלימלך אני נוסע ועל הקברים הגאונים הקדושים מנו"כ בקראקא אין אני הולך. אבל התינוץ הוא פשוט, דאפילו עצם אחד לא ימצא מגופם, הכל העצמות גלגלו לארץ ישראל, ואחד הוא הבעל נועם אלימלך שהתפלל ופעל על זאת שיעצמותיו ישארו על מקומו כדי שיהיו באפשרות לבוא ולהשתטח על קברו. וסיים בזה"ל: וגם עתה, אם אנו הולכין על קברו רואין אנו שהוא עומד על קברו ומעוטר בטלית ותפילין ומתפלל עבור כלל ישראל" (ארי"ז צבי על הגש"פ עמ' ט, בחוקלין תשכ"ה - להגיד יוסף הידש זצ"ל מו"ץ בקראקא ולאחמ"כ רב בטאראנא מח"ס שו"ת חדות יוסף ושא"ש).

זכותו יגן עלינו ועל כל ישראל אמן

הילולא דצדיקיא

- יום שב"כ אדר - רבי שמעון שלמה מבעדער ב"ר אריה לייב - אור השמש (תרי"ז - אדר ב)
- רבי מאיר [מהר"ם] ב"ר יעקב שייף (שצ"ג) "א שגפ ז' ניסן (ת"א)
- רבי שלמה זלמן הכהן אשכנזי מוילנא ב"ר צבי הירש- תלי ר"מ מווישעפסק (תקנ"ט)
- רבי יצחק מנחם לוי מוואלברום ב"ר פנחס מאפסא- חתן הרה"ק מרן רבינו משה מלעלוב זי"ע (תת"ח)
- רבי צבי אלימלך מבערש ב"ר אלעזר מלאנצושה- יודעי בינה (תס"ח)
- רבי אברהם יהושע העשיל ממאליץ-ראדווישלא ב"ר הנוך העניך דב- חתן ר"ב מנוייסב-צאט (תשס"ח)
- הרבי רבי אלימלך ב"ר אליעזר ליפמן מליז'ענסק ב' נועם אלימלך (תקמ"ז)
- רבי מנחם מנדל מפריסטיק ב"ר אריה לייבש מדוקלא (תרי"ז - אדר ב)
- רבי משה דוד טייטלבוים מלאפאש ב"ר ישראל יעקב וקל מוואלאווא (תרי"ז - אדר ב)
- רבי יצחק אלחנן ב"ר ישראל איסר ספקטור מקובנא (תת"ז) רבי יצחק אלחנן אבי"ד קאוונא (תת"ז)
- רבי פנחס שפירא משפירא ויוקא ב"ר יהודה מאיר בר"פ מקארין (תקפ"ח)
- רבי אביגדור מדוקלא ב"ר ארי לייב מטארנינג-אד- אחי הד"ח מצאט (תת"ח)
- רבי יהודה לייב ב"ר נפתלי בורנשטיין אבי"ד פלאטישטשאן- שו"ת מהר"ל, טל ירושלים (תת"ט)
- רבי ארי לייב אבי"ד ברעזין ב"ר ישראל סלאנטער (תת"ז)
- רבי בנימין פוקס מאראנאע ובי שושיא באניא ועוד ב"ר משה צבי הערש (תת"ז)
- רבי ישראל משה דושינסקיא ב"ר יוסף צבי- נאב"ד י"ם- (תשס"ז - אדר ב)
- רבי אליהו מאיזמיר ב"ר שלמה- שבט מוסר (תש"ב)
- רבי יוסף בלוק מאלעסק- סטאטנב ב"ר אברהם- גנוי יוסף תל' המגידים ממעורשט ומבאשטוב (תק"ט)
- רבי אהרן מקאליבלאט ב"ר שמואל- חתן ר"פ מקארין (תקצ"א)
- רבי נגליאל ב"ר לוי הכהן רבינובין רפפורט ר"י קיישינב (תרי"ב)
- רבי שמעון מוואויכואוסט ב"ר פנחס נאוסטילא- חתן רש"י מקודיטוב.
- רבי יהונתן בנימין עסטרייכער אבי"ד טשענגער ב"ר משה ארי (תקצ"ז - אדר ב)

- רבי יצחק יעקב מביאילה ב"ר נתן חוד משידלובצא- דברי בינה/ישרי לב (תרי"ח - אדר ב)
- רבי חיים מאיר יחיאל מראדניכוב ב"ר אביעזר זעליג מקאלשין (תרי"ח - אדר ב)
- רבי רפאל ב"ר אריה לייב שפרא מוואלווין- תורת רפאל (תרי"א - אדר ב)
- רבי מנחם נחום רבינובין אבי"ד וואוינסקא ב"ר פנחס מקאשקוויס- מוחשבת חסום (תשי"ז - אדר ב)
- רבי חיים חייקל ב"ר שמואל מאמרו- תל' הגר"א ותל' המגיד ממעורשט (תקמ"ז)
- רבי יוסף יוסקא משפירא ב"ר יהודה מאיר בר"פ מקארין (תקס"ח)
- רבי יצחק מאיר ב"ר ישראל מגור ב' יודושי הר"ם (תרי"ב)
- רבי יחיאל מיכאל ב"ר אהרן ברנזווין מטורקא - סטרעטץ- אור הצדיקים (תריצ"ט)
- רבי יעקב שמעון מקאלשויק ב"ר ישראל אהרן מאופאטשא (תשי"א)
- רבי אהרן ב"ר הנוך העניך דוב מקודיטוב (תשי"ז)
- רבי אליעזר ליפא מזבארוב ב"ר פנחס אלימלך.
- רבי ברוך פנחס ראבינאוויטש מסקאליא ב"ר אליעזר חיים (תרי"ט) וי"א שגפ כ"ד מנ"א
- רבי בצלאל יאיר ב"ר יחיאל דעניג מאלכסנדר (תקנ"א)
- רבי יצחק מאלעסק ב"ר הנוך העניך (תרי"ח)
- רבי חיים אשר מראדושיץ ב"ר אליעזר חוד (תשי"א)
- רבי אברהם מרדכי שלום מפאמארין ב"ר יהודה צבי (השני) מראלא- דברי שלום (תריצ"ח)
- רבי יוסף ארי לייבש מטאמשוב ב"ר יודושי- חתן ר"ש מקארטשין (תת"ז - אדר ב)
- רבי בצלאל יאיר מלאוד ב"ר יחיאל מאלכסנדר (תרי"ז - אדר ב)
- רבי יוחאל חוד הלב"ש מטאמארין ב"ר בן ציון הי"ד מביאבוב (תשל"ח - אדר ב)
- רבי ישראל מקאלש ב"ר יצחק (תת"ט) רבי אלקים געני מאוסטראה ב"ר יעקב יוסף (השני) (תת"ח)
- רבי חיים הלוי מדאבא ב"ר ישכר דוב אבי"ד טארפוב (תשי"ט)
- רבי בצלאל יאיר ב"ר יחיאל דעניג מאלכסנדר (תקנ"א)
- רבי יצחק ב"ר מסעוד אבאצירא (תשי"ט)
- רבי אליעזר ליפא מחמעליק ב"ר הרבי רבי אלימלך מליז'ענסק (תקצ"ז - אדר ב)
- רבי משה נחום ב"ר מאיר ולנשטיין ראב"ד פרושים בירושלים (תרי"ט)
- רבי איתמר הכהן מטשוקוב- תל' ב' קדושת לוי ז"ל שר"ה, חותן רבי איעיקל קאלישער.
- אבי דוב בער שפירא מסקאלא וטולסט ב"ר יהודה מאיר משפירא ומנוע קארין (תרי"ט)
- רבי משה נחום ב"ר מאיר ולנשטיין- ראב"ד פרושים ב"ם (תרי"ט)
- רבי חיים דוד מבראד ב"ר יוסף מבראד (תרי"ט)
- רבי אהרן מאוסטראט ב"ר שמשון המכונה ד"ר גארדיא - תלמיד המגיד ממעורשט (תק"ט)
- רבי שלום סאפרין מקאמראט ב"ר יעקב משה (תרי"ט)
- רבי יצחק צבי סופר אבי"ד טעמשוואר ב"ר ישראל מרדכי אפרים פישל (מספר הסופר) (תשכ"ח)
- רבי אברהם חיים ברי"ם ב"ר מרדכי חוד (תשס"ט)

בנושא האיסור לדבר בשעת התפילה

ש. לכ' עורכי גליון "זכרו תורת משה" ומדור המיוחד במינו 'פרקי חינוך' כשמו כן הוא כמים קרים על נפש עייפה- נושא התפילה שנידון בהרחבה בפרשיות כיתשא- ויקהל, ותשוח'ה לכם. ברצוני לעורר על בעיה חינוכית ילדים (ולפעמים בחורים) מדברים אחר ברוך שאמר ולצערי הרב גם בחזרת הש"ץ, וכמה שהנני גוער בהם, זה חוזר על עצמו מפעם לפעם, עוצה עצה וירוח לנו, ייש"כ למפרע. (פ. ב - ב"ב)

ת. כמדומני לאחר ה"פתחו לי כחודו של מחט" בנושא חשיבות ועוצמת התפילה והעברת המסר לילדים וכמה מחשיבים זאת בשמים בעיקר תפילת תשנ"ר, וכשהאבא/המחנך מעודד ומבליט את המצטיינים, ובכל זאת לצערנו נשארים כאלו שארית הפליטה שטעונים יותר תשומת לב. לא רק שלא מתפללים אלא כמו שצ"ן השואל הנכבד נכשלים בדיבור במקומות שאסור לדבר בשעת התפילה.

אפשר לתאר להם במשל למה: עולה חדש שעלה לארה"ק, שמעולם לא ראה בית מדרש, רק שמע שיש מקום שמתפללים שם- בירר הנ"ל אצל אנשים היכן ישנו המקום ששמו "בית מדרש- בית כנסת", לשמחתו יגעת ומצאת, מצא בית מדרש ועמד כעני בפתח מפתן ביהמ"ד, אחד המתפללים עם לב רגיש, ניגש אליו נתן לו בחביבות 'שלום עליכם' לבבי ואמר לו למה תעמוד בחוץ, מקומך איתנו בבית מדרש- היות והוא היה כמוזכר 'עולה חדש', לא ידע הליכות בית מדרש כדוגמת הנפסק בהלכה (קציושו"ע סימן י"ז) דיני קדושת 'בית מדרש ובית כנסת', דאסור **לדבר שם דברים בטלים**, נוהגין בו כבוד, לא מנשקים שם ילדים קטנים כי שם ראוי להראות רק אהבת הש"ת, ולא נכנסים שם סתם, ומי שצריך לקרוא לחבר נכנס שם קורא איזה פסוק ואו קורא לחבירו בחוץ עיי"ש. כאמור האורח לא ידע דברים פשוטים אלו וע"כ המארח עם מאור פנים הסביר לו בקצרה את הדברים, ואפי' הוסיף לו שצדיקים אמרו שאחד הדברים שראו בחוש שהיו מקומות אצל כלל ישראל שהשואה הנוראה לא מפעה בהם בגלל שעדות אלו כיבדו במאוד בית מדרשם שתמיד נקי ומצוחצח, ואף אחד לא מעיז שם לדבר. מוסיף המארח: ברצוני להבהיר עוד שבספר קיצור שו"ע (סימן יד הלכה א) נפסק הדין בזה"ל: **"משנתחיל ברוך שאמר עד לאחר גמר התפילה אסור להפסיק בדיבור אפי' בלשון הקודש"**- וכ"כ חמור ענין להפסיק בדיבור שיש דינים מיוחדים עם קטעי תפילה שמאוד חשובים בתפילה כגון "אמן יהא שמיה רבא" לענות "ברוך ה' המבורך" או לומר קדושה עם הציבור- וכו'. וכשאוחזים לאחר "ברוך שאמר" צריך לדעת כיצד לנהוג.

כשהובחרו דברים אלו חזר שוב ואמר לאורח: תדע שאצילני ההלכה היא קובעת לנו המותר והאסור. הלכה היא יותר מתמחר אדם שכל נהג יודע שאסור לנסוע באדום בשום אופן, כשנפסק דין בשו"ע יהודי לא מעיז לעבור על הנפסק בשו"ע, לכן ילד שיועד שנפסק בהלכה "אסור לדבר אחרי ברוך שאמר", זה מצד שאין אפשרות לדבר רק בפיקול"נ ממש. ענין ההלכה מאוד חשוב ויש לעורר זאת שוב ושוב. אני שמח שבאת להצטרף אלינו להתפלל, ברוך בואך, אנחנו מחכים לך ואוהבים אותך מאוד, אבל רצינו

שתדע את הליכות ומנהגי ואיסורי עם ישראל בבית מדרש בכלל, ובשעת התפילה בפרט. כששמעו האורח כל זאת ענה: ייש"כ מעומק הלב וחוץ לך שהסברת לי בטוב טעם את ההלכות שאדע כיצד עלי לנהוג, זה אינו שונה מאחד שנוהג ברכב שחייב הוא לידע את חוקי התנועה ולהכיר את התמרורים כאן אין כניסה ואיזה מהירות מותר לנסוע וכו', עכשיו אדע שיש מה ללמוד לדעת כיצד מתנהגים בבית מדרש, וע"כ אני אסיר תודה לך...

ילדים יקרים פונה האבא/המחנך: יתכן שיש כאלו ילדים כמו עולים חדשים שפשוט לא יודעים הכל אלא הנ"ל לדוגמא שאסור להדליק בשבת חשמל, כל אחד יודע, כי מתי שהיה פעוט כבר צעקו לו "אסור" "שבת" ונחקק בעצמות לכל החיים. כמ"כ תפילה שמתחילים כשהילדים מתבגרים חסר הידע וההרגל שאסור לדבר, אם העולה החדש קלט שאסור לדבר בשעת התפילה גם אתם יכולים לקלוט זאת.

עלינו ההורים המחנכים מוטל העול להחזיר להם בעוצמה שיש דברים ש"אסור" פשוטו כמשמעו, ואם זה אסור בורחים מזה כמו מאש, כשהילדים רגישו הזעזוע שיש לאבא/למחנך על דיבור בשעת התפילה- עם שאגת אבא"ת...היתכן כשהיהודי מתפלל לה' הוא מפסיק בדיבור? היתכן שח"ו עוברים על סעיף בשו"ע הרי"ז מועזע עד מאוד.

אומרים להם שימעו סיפור: מעשה ביהודי יקר ולו משפחה ברוכת ילדים וב"ה השיא כמה מצאצאיו, עד שתם אצלו הכסף והתפלל לה' שיעזור לו, פנה אליו חבר ואמר לו שהגיע לארה"ק למס' ימים איזה עשיר ונגיד גדול שנותן סכום אדיר להכנסת כלה, ויש לו שעות קבלה לא צריך להרשם רק תיגש אליו, וכן עשה האישי, כשהגיע וטרו להכנס החל להסביר לעשיר את מצוקותיו וחובותיו, ובאמצע הפגישה האב הנצרך מוציא פלאפון מכיסו ומתחיל לדבר עם חבר, וממשיך תוך כדי להתחנן לעשיר כמה שהוא נצרך לעזרתו ושוב מפסיק הנצרך ומתקשר למחותן שלו ואומר לו שכדאי גם להזמין שכנים וכדו- וכך הוא עושה כמה וכמ"פ ותוך כדי שהוא מבקש עושה ומתעסק בדברים אחרים. כשהיכה למוצא פי העשיר, ואמר לו העשיר: **חצוף, עזוב את חדרי מיד**, אינך מן הישוב, אתה צריך לכיין בחוץ ב"אתה חונן לאדם דעת" היכן הדרך ארץ, אתה בא לבקש עזרה ואתה מזלזל בי ולא מתייחס אלא מתקשר לאנשים כיצד אינך מנומס וכו', לך מפה, ושילחו בכו ממנו...

ילדים יקרים כולכם יודעים כי סדר התפילה מחולק, חלק אחד משבחים את ה' וחלק הוא בקשות, היתכן שתוך כדי שאתה משבח את ה' ואומר יהי כבוד ה' לעולם, ואתה מדבר עם חברים? זה חוצפה ממש! מבקשים בקשות על רפואות ועל הבנה בתורה ומשיח שיבוא, ומפסיקים בדיבורים בטלים, זה בושה וחרפה, פשוטו כמשמעו!

עד היום תלוי מודעה - שלט בבית מדרש אשר בעיר "בודפעסט" שבהונגריה מלפני השואה "יהודים רחמנים...לא לדבר בשעת התפילה", זה גורם ח"ו שבמקום ששעות ה', ירחם ה'. **אצטט מדברי הוזה"ק החמורים:** "מאן דאישתעי בבי כנישתא מילין דחול ווי ליה דאחוי פרודא, ווי ליה דגרע מהימנותא, ווי ליה דלית ליה חולקא באלהא דישראל, דאחוי דהא לית אלהא ולא אשתכח תמן, ולית ליה חולקא ביה ולא דחיל מיניה, ואנהיג קלנא בתקונא עילאה דלעילא", פי מי שמדבר בבית הכנסת אין לו חלק ח"ו באלוקי ישראל, ובספר "עבודת ישראל" (אבות פ"ה מ"ה) כותב "כי כשמדבר דברים בטלים [בשעת

התפילה] דומה כמו שמדבר עם המלך והופך פניו ממנו ואומר אדוני המלך אי אפשר לי לדבר עמו, [איזה פנים יש למה איש] הרי הוא דוחק רגלי השכינה ממש". המדבר מתי שאסור לדבר בין ברוך שאמר עד אחרי שמו"ע בוודאי שהוא ח"ו דוחק רגלי השכינה. **זכרוני כש"כ אדמו"ר מוויזניץ שליט"א** בחיי אביו האמרי חיים **זיע"א** דיבר בענין חומרת הדיבור בשעת התפילה וחזרת הש"ץ ומינו משגיחים ע"ז, בגמר הדרשה חוצבת להכות אש נענה האמרי חיים שגם הוא מתמנה משגיח לא לדבר בשעת התפילה. כאלו ואלו נספר לילדינו ואז בעז"ה הם יקלטו חומרת הדבר.

נסביר לילדים הטהורים שוב ושוב וחזקה כי בעזרת ה' זה יחדור להם, זהו תעמולה שלא תשוב ריקם. כשאבא/מחנך חוזר ושונה חומרת איסור הדיבור עם דוגמא אישית וד"ל... בעז"ה ישתפר המצב [ישנו ספר יקר "הליכות תפילה וביכנ"ס", שמומלץ ללמוד ממנו קטעים שבו מהדיר גודל וחומרת הדברים]. זה חובתנו להרגילים ולחנכם עד שבעז"ה יהיו מגודלים בתורה ויראה טהורה כיאות.

אוכיז כאן את זקני הגה"ח ר' יעקב שמשון מרגליות זצ"ל, שהיה מיוחד בעבודת התפילה על חומרת הדיבור בחזרת הש"ץ, וכל הודפס בקונטרס מראש צורים בספר "אור יקר" ועל גוף עונש המשוחחים בשעת התפילה תמיד עורר בקול חוצב להבות נגד המשוחחים בביהמ"ד בשעת תפילה, קדיש, חזרת הש"ץ וקריאת התורה, ולא נשא פני שועים ובכל כוחו הטיף מוסר באוני המזלזלים בכך. ופעם אמר בכאב לב: אנשים נכנסים לבית הכנסת חכמים לעשות מצוה ויצאו טיפשים שקילקלו כל התפילה. או שהיה אומר נכנסים לביהמ"ד נקיים בלא חטא ויוציאים ר"ל מזלזלים עקב הדיבור בשעת התפילה...! באחת מדרשותיו בנושא איסור שיחה בחזרת הש"ץ וכו' היה מתאר יהודי שנוהר לא לדבר כשאסור לדבר, לאחר אריכות ימי ושנותיו פותחים לו שערי גן עדן שהרי כל העונה איש"ר פותחים לו שערי ג"ע. לעומת זה המדבר כשאסור לדבר סוגרים לו שערי גן עדן, והיה מתאר כיצד מלאכי חבלה רודפים אחריו והוא רוצה להינצל מהם, אך היות ודיבר בשעת התפילה טורקים לו השער בג"ע. ע"כ **כמו"כ אפשר להזכיר לילדים:** תתרגלו לא לדבר בשעת התפילה ומתן שכרה בעדה - סגולה לאריכות ימים, והרי כאו"א רוצה לזכות לאריכות ימים. איתא בספרים הק' כי מי שנוהר מלדבר בשעת התפילה מסוגל לאריכות ימים ושיבה טובה- ש"יב"ה נוט' ור"ת שיתקפה יפה בשעת התפילה. (ספר המים סי' כ"ב).

לסיכום:

בדי להגיע לכל הנ"ל כמוזן נבנה להם מערכת חינוכית, ילד שלא מדבר במקום שאסור לדבר נרומם אותו לפעמים נותנים פרס וכדו. אבל יש לידע ההלכה המפורשת מי שמדבר "וגוערין בו", נבליט להם גודל העונש העובר על האיסור לדבר בשעת התפילה. וגודל ההפסד שמפסידים על הדיבור בשעת התפילה. כמסופר מכ"ק האהבת ישראל זיע"א שהיה מפורסם בגודל אהבת ישראל שבערה בו, שכך נקרא "אהבת ישראל" אבל על איסור שלא לדבר בשעת התפילה לא יותר - ופעם הוציא מבית מדרשו אחד שדיבר בשעת התפילה... נהיה כולנו דוגמא אישית שלא יימצא גדול שמדבר מתי שאסור לדבר ודו"ק. נסביר להם בטוב טעם שלדבר בשעת התפילה זה איסור חמור כי כך נפסק בשו"ע ואנו מחוייבים לשו"ע. יה"ר שנוכח כולנו להיות בבחינת לשמור ולעשות רצונך נתחוק בלא לדבר בשעת התפילה ובזכות זאת יתקבלו התפילות לרחמים ולרצון אמן. א גוט שבת.

אלה יעמדו על הברכה אשר נדבם לבם לנדב להוצאות העלון לזיכוי הרבים

<p>מזמור לתודה לכל אלו התורמים שנענו לבקשתנו והשתתפו בעין יפה בפויים. תהא משכורתם שלימה מאת השי"ת.</p>	<p>נא להתפלל ולהעתיק החמים על ר' יצחק בן לאה שיחי' לרפוש"י בתושח"י</p>	<p>ברכת מזל טוב נאמנה הנן ברוך ולקבל למע"כ יידידנו היקר, כליל המעלות והמידות ומאיר פניו לכל אדם, אהוב על מכוניו, וענוות חן נוסכה על פניו, ביתו פתוח לרווחה רב חסד והמעט, מלמד דרדקי להועיל, ששימש את מו"ר אדמו"ר הקה"ט זיע"א במס"נ הר"ה ר' מנחם אהרן גולדברג שליט"א להגלל שמחת הולדת הבת בשעת זמ"צ יזכה לרווח רוב נחת ממנה ומכל יצ"ח, ולהגדלה לתורה ולבע"ת לחופה ולמעשים טובים. כ' אדר א' תשס"ב</p>	<p>הנצח בעילום שם ע"י כמה מחשובי אנ"ש היקרים לכבוד ולע"כ המנוחה הטהורה הרה"ק האלקי הרבי רבי אלימלך מליז'ענסק ז"ע יומא הדילולא כ"א אדר זכותו הגדולה והקדושה תגן עליהם להושיע בכל הישועות אכ"ר.</p>	<p>מזל טוב לידידנו היקר, ורודף צדקה וחסד, כליל המעלות מר אהרן דעי הי"צ - באר שבע להגלל שמחת הולדת הנכדה תחי' בשעת זמ"צ יה"ר שיובה לרוב נחת ושובע שמחות וכו"ס.</p>
---	--	--	---	--